

Οπ κ' ἔσποις δέχσθ' ἀφ' ἑνὸς τὸ ἐλλυγίζεν τε ἀπικίζεν κ' ἀναλογίαν. ὡς δὲ πῶ ἐτυμολογίαν.
ὡς δὲ τὰ ῥήματα. ὡς δὲ τ' ἀντιπαραθετικὸν τῶν ὀνομάτων. ὡς δὲ πῶ ἀλληγορίαν. ὡς δὲ αὖ ἀριθμοί.
ὡς δὲ τὰ ῥήματα. ὡς δὲ τὰ πινόμενα. ὡς δὲ αὖ χρόνους. ὡς δὲ αὖ τόνοις. ὡς δὲ μὲν πῶ ἀναλογίαν καὶ
ἐτυμολογίαν, ὅπ οἱ μὲν ἐλλυγίζοντες, (τοῖσι μάλιστα χροῖν) οἱ δὲ ἀπικίζοντες ἐδὲ ὄλων. ὡς δὲ τὰ
ῥήματα, ἐπειδὴ πάλιν ἐστὶ τοῖς ἀπικίζουσιν ῥήμασι τοῖς δὲ ἐλλυγίζουσιν ἐκ ἐπ. ὡς δὲ τ' ἀντιπαραθε-
τικὸν ἐπειδὴ κ' πολλοὺς χρόνους ἐκ τ' ἐλληνικῆς συνηθείας μετασχηματίζε) τὰ ὀνόματα.

Παρεστὶ αὖ χρόνους, ὅπ οἱ σελόντων πινά τ' ἐλλυγίζόντων, αὐτοὶ ἐκτείνουσι μᾶλλον ἢ συστέλλουσι.
ὡς δὲ δὲ τὰ πινόμενα, ἐπειδὴ διασυνέουσιν ἕνα ψιλοῦντων, ἢ ψιλοῦσι διασυνόντων. ὡς δὲ δὲ τὰ ῥήματα
ἐπειδὴ δηλωτικῶς πινά λέγοντων, ἢ ἐδετέρας αὐτοῖς (ὡς δὲ ἑτέρας) ἢ ἀνάπαλιν ἀρσενικῶς ἢ ἐδετέρας ἐκ
φέρουσι. ὡς δὲ αὖ ἀριθμοίς ἐπειδὴ ἐνικῶς πινά λέγοντων, πληθυντικῶς λέγουσιν ἢ κ' ἀνάπαλιν.

Α Ε Ι Σ Ο Φ Α Ι Ο Ι Σ Β Ι Ο Ξ .

Α Ρ Ι Σ Ο Φ Α Ι Η Σ ὁ κωμωδοποιός, πατρὸς μὲν ἢ Φιλίππου τὸ ἕρως Αθλιώτης. ἢ δὴ μὲν Κυδα-
θιεύς. Πανδιονίδου φυλῆς, ἐς ἑσπέρου δουκὶ πῶ κωμωδίαν ἐπὶ πλανωμένῳ τῆ ἀρχαία
ἐρωγῆ, ὅπ τ' ἀντιπαραθετικὸν καὶ σιμωτικὸν μετὰ τὰς πικρότερον καὶ ἀγρότερον Κρατῆρα καὶ Εὐ-
κόλιδου βλασφημιῶν ἠέδου. ἑσπέρου δὲ καὶ τ' νέας κωμωδίας τ' ἔσοπον ἐπέδειξεν ἐπ τῶ
Κωκάλου, ὅς ἐ πῶ ἀρχῆν λαβομένων Μένανδρος τε καὶ Φιλίμων, ἐδραματουργήσαν. Διλαβῆς δὲ
σφόδρα ἡρόμενος πῶ ἀρχῆν ἄλλως τε δουκῆς, τὰ μὲν ἑσπέρου δὲ Καλλιμάχου καὶ Φιλωνίδου
κατὰ τὸ δράμα. διὸ κ' ἐσοπῶν αὐτ' Ἀριστοφάνους τε καὶ Ἀμφίππου, τρεῖς δὲ λέγοντες αὐτ' ἡρόμενος
κ' πῶ παρομιάν ὡς ἄλλοις πονοῦνται. ἔσοπον δὲ κ' αὐτὸς ἡρόμενος. διεθροῦσα δὲ μάλιστα Κλέων
νικῶ δημοκράτης, κ' γραφῆς κατ' αὐτὸ αὐτῶ Ἰσπέας, ἐν οἷς διήγετο αὐτὸς τὰς κλοπὰς καὶ τὸ τυραννι-
κόν, ἐδουκῶ δὲ τῶ σιμωτικῶν τολμήσαντων τὸ ἐσοπῶν αὐτῶ σιμωτικῶν δὲ ἑσπέρου φόβου ἄπε-
δη τυραννικῶ ὄντων, μηδὲ μὲν ἑσοπῶν ἀπὸ τῶ ἑσπέρου. δι' ἐαυτῶ Ἀριστοφάνους ὑπεκρίνατο
αὐτὸ ἐσοπῶν μίτω χροῖσας. καὶ ἀπὸ αὐτῶ ἡρόμενος ἐφημίαν πέντε ἑσπέρου ἀπὸ τῶ Ἰσο-
πίου κατεδικάσθη, ὡς φησὶ ἐν Ἀχαρνέων. ἐγ' ὅλ' ἐφώγε τὸ κέαρ ὀφραθῶ ἑσπέρου, τοῖς ὄντες
ταλά τοῖς οἷς Κλέων ἐξήμεσε. διήγετο δὲ αὐτῶ ὁ Ἀριστοφάνους, ἐπειδὴ ξενίας γραφῆς κατ' αὐτὸ
ἔδοτο, κ' ὅ π ἐν δράματι αὐτῶ Βαβυλωνίους, διέβαλε τῶ Ἀθλιώτων τὰς κληρονομίας ἀρχαί παρῶντων
ξένων. ὡς ξένου δὲ αὐτ' ἐλεγεν πῶ ἑσπέρου οἱ μὲν αὐτῶ φασὶ Ρόδου ἀπὸ Λίνδου. οἱ δὲ Αἰγινήτων. σοφιστῶν δὲ
ἐκ τῶ πλείστον χρόνον τὰς ἀγροτικῶν αὐτῶ ποιῆσαι. ἢ κ' ὅ π ἐκείνη το ἐκείσε κατὰ πινά ὡς ὅτι ὁ
πατὴρ αὐτῶ Φίλιππος, Αἰγινήτης ἀπολυθῶν κ' αὐτ' εἶποντα ἀσπίδος ἐκ τῶ Ὀμήρου ταῦτα.

Μήτηρ μὲν τ' ἐμὲ φησὶ τῶ ἑμῶν αὐτῶ ἑρωγῆ.

Οὐκ οἶδ' ἐ γάρ πω τις ἐν χρόνον αὐτῶ ἀγνώ.

Διδόσκον δὲ καὶ τῶν σικοφαντικῶν ἀπέφυγεν, κ' ἐπὶ φανερόν κατὰ τὸ εἶδος πολιτίας κατεκρά-
τισε τῶ Κλέωνος ὄντων φησὶν. αὐτὸς δὲ ἐμαυτ' ἀπὸ Κλέωνος ἀπ' ἐπαθον, ὅπισμαμα δὲ κ' τὰ ἐξῆς. φασὶ
δὲ αὐτ' ὀδοκίμησιν, σικοφαντικῶν κατὰ τὸν ἑσπέρου οὗ ὄνομασιν ἠπάλοισ ἐν Σφηξίν. ἐν οἷς φησὶν. οἱ ῥῶς
πατέρας αὐτῶ ἠγρον νύκτωρ, κ' αὐτῶ πάπποις ἀπέσπινον. μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶ ἡρόμενος κ' ἠγροκίμη ἀπὸ τῶ
πολιτῶν. ἐπὶ δὲ δὲ δὲ τῶ ἑαυτῶ δραματικῶν ἐσοπῶν δὲ εἶξαι πῶ τῶ Ἀθλιώτων πολιτείαν ὡς ἐ-
λατῶτερά τε ὅτι καὶ ὑπὸ ἐδουκῶ τυραννῆ δουλαγωγουμένων, ἀλλ' ἐδὲ ὅτι δημοκρατία ὄντων ἐλατῶ-
τερόν ὄν δὲ δημοκρατία ἐαυτῶ, τοῦτο χάριν ἐπὶ τῶ ἡρόμενος καὶ ἐσοπῶν δὲ παλαιῶν ἐρατῶ ἐλατίας, δὲ κ' ὄνομα-
σαι ἰσοπῶν χρυσῶ σφαιρῶν, εἰπὼν ἐκείνα ἐν τοῖς Βαβυλωνίους κατὰ τῶ ἀπίων. ἢ ἰσοπῶν χρῶν δίκαιον
πολλὰ τῆ πολει συμπαρανῆν.

Ὀνομασθῆ δὲ ἀπ' αὐτῶ ἐπειδὴ ἐν δόξον τὸ μέτρον τὸ Ἀριστοφάνειον. ἔπὶ τὸ ἡρόμενος ἢ φημὶ τῶ ποιητικῶ
ὡς καὶ ὡς Πέρσης δίδεικναι, καὶ τῶ βασιλεία Περσῶν πω δατέον παρ' ὀποτέροις εἶν ὁ κωμωδο-
ποιός. φασὶ δὲ καὶ Πλάτωνα Διονυσίω τῶ τυραννῶ, βασιλευσίν μάλιστα πῶ Ἀθλιώτων πολιτείαν,
πέμφαι πῶ Ἀριστοφάνους ποιῶν, πῶ κ' Σωκράτους ἐν Νεφέλαις κατηγορίαν, καὶ συμβεβῶσται τῶ
δράματι αὐτῶ ἀσπινθέντα, μαθεῖν αὐτῶ πῶ πολιτείαν. ἐγροκίμη κ' ἠγροκίμη τῶ νέους κωμικοῖς.
λέγω δὲ Φιλίμωνι καὶ Μενάνδρῳ ψηφίσματος γὰ ἡρόμενος χρῶν ὡς τε μὴ ὄνομασιν κωμωδεῖν τι-
να, καὶ τῶ χρῶν οὐκ ἐπὶ τῶ τῶ χρῶν καὶ παντῶσιν ἐκλελοιπῶσται τῶ ὑλῆς τῶ κωμω-
διῶν δὲ τῶ αὐτῶ, ἀπὸ τῶ γὰ κωμωδίας τὸ σιμωτικῶ πινά, ἐγροκίμη κωμωδίας τινά, Κώκαλον
ἐν δὲ εἰσάγει φθορά κ' ἀναγνωρισμῶν, κ' τῶ παλαιῶν ἀπὸ τῶ Μένανδρος. πάλιν δὲ ἐκλελοιπῶ-
τες καὶ τῶ χρῶν, ἢ Πλάτων γραφῆς εἰς τὸ δὲ ἀναπαύειν τῶ σιμωτικῶ ἐσοπῶν κ' μετεσοπῶν,
ἢ τῶ γραφῆς χρῶν, φθῆγε γροκίμη ἐν ἐκείνοις, ἀ κ' ὅσο μὲν αὐτῶ νέους ὅσο γροκίμη οὐτῶ ζήλω Ἀριστο-
φάνους. ἐν τῶ τῶ δὲ δὲ ἀπὸ τῶ σιμωτικῶ τῶ πληθεῖ τ' ὄνομασιν Ἀριστοφάνους, κ' οἱ τῶ μεταλλάξει τ' βίον, πῶ-
δας καταλιπὼν φίλοι, Φίλιππον ὀμώνυμον τῶ πατῶ, καὶ Νικόστρατον κ' Ἀριστοφάνους, δι' οὐ κ' ἐδὲ δὲ
τῶ Πλουτῶν.